

РЕШЕНИЕ

№ 5909

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11111** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на А. В. В. чрез пълномощник адв. С. срещу решение № 4653/ 24.10.2024 г., постановено по НАХД № 20241110209726/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-018256/27.07.2023 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция". Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди се, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление е допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело до накърняване правото му на защита, изразяващо се в липса на пълно и точно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено. Счита се, че липсата на данни за конкретните стойности на превишението в АУАН и в наказателното постановление, води до невъзможност да се установи съответствие, между описания фактически състав и приложената санкционна норма. Липсва и яснота дали ограничението е въведено със знак или е такова по силата на закона, което би променило правната квалификация. Счита, че в наказателното постановление следва

да се съдържа и информацията относно категорията на процесното МПС, за да е налице пълно, ясно и точно описание на нарушението. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени наказателното постановление.

Ответникът - началник сектор към Столичната дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, в депозирани по делото писмени бележки изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 23-4332-018256 от 27.07.2023 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел "Пътна полиция", с което на А. В. В. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 750 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лева.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 21.04.2023 г., около 18.59 часа, в [населено място], на [улица], А. В. В. е управлявал собствения си лек автомобил, марка "БМВ", модел "530Д" с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от [улица] към ул. "Д-р А. М.", като до № 85 се е движил със скорост от 110 км/ч, при ограничение на скоростта за населеното място до 50 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство АТСС С.-М 2 с номер MD1197, като от установената скорост от 114 км/ч е приспаднал толеранс от 3% в полза на водача. За констатираното нарушение е издаден Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с № 069081, който е връчен на жалбоподателя на 18.07.2023 г. Срещу съставения АУАН е подадено писмено възражение от нарушителя, което е прието за неоснователно от административнонаказващия орган и е издадено обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното

лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

При постановяване на обжалваното решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно (чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН във връзка с чл. 218, ал. 2 от АПК).

Съобразно чл. 220 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН настоящата съдебна инстанция възприема изцяло установената от Софийския районен съд фактическа обстановка. Изложените мотиви в обжалваното решение са съответни на фактическите установявания по делото и отговарят подробно на възраженията на касатора, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да ги преповтаря, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4653/24.10.2024 г., постановено по НАХД № 20241110209726/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: